

[Larsen (Bjerre).]

opmærksom på to ting, som den højtærede landbrugsminister pegede på i sin forelæggelsestale, nemlig at landbrugerne i ret vid udstrækning er selvforsynende med mælk, flæsk og fedt, hvilket vil sige så meget som, at landbrugerne kun modtager tilskud til brødet. Endvidere pegede landbrugsministeren på de familier, der ikke havde børn eller højst 2 børn. Begge disse forhold må sammen med flere andre drages med ind i de overvejelser, der skal finde sted, hvis der igen ved udvalgsbehandlingen fremkommer sådanne forslag som det, vi har set tidligere fra det konservative folkepartis side, om kontante børnetilskud på 120 kr. pr. barn.

Men som jeg tidligere har sagt, er mit parti indstillet på en forhandling i det udvalg, der formentlig nedsættes til videre behandling af sagen, og på mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Erik Eriksen: Jeg kan forsåvidt nøjes med at henvise til de udtalelser, jeg fremsatte, da vi for nogle måneder siden havde denne lovgivning til behandling. Mine synspunkter er på dette område fortsat de samme, og der er jo ikke noget nyt i forslaget i forhold til de 2 love, som det nu afløser.

Når loven, da vi sidst behandlede den, kun blev forlænget for nogle måneder, skyldtes det som bekendt, at det skulle undersøges, om der var andre veje at gå end de hidtil fulgte, når talen er om at holde forbrugerpriserne på disse livsnødvendige varer nede. Den højtærede minister var jo også inde på dette forhold i sin forelæggelsestale og bebudede, at han i det udvalg, der nu antagelig bliver nedsat, vil forelægge resultatet af disse undersøgelser. Jeg vil gerne sige, at vi har i venstre ingen forudindtaget mening vedrørende dette forhold, altså den form, hvorunder forbrugerpriserne skal fremkomme i den situation, vi står i nu. Det bedste og sundeste ville naturligvis være, om vi kunne undvære denne lovgivning, men sådan som forholdene er i dag, må vi naturligvis tage hensyn til den ravage, som en stigning i pristallet kan bevirke på forskellige områder.

Mere skal jeg ikke sige om lovforslaget ved denne første behandling. Men må jeg iøvrigt nævne, at jeg i dag — ligesom forøvrigt den højtærede minister — havde lejlighed til at overvære første del af slagteriernes delegeretmøde, og dør hørte jeg sagkundskaben pege på, at rationeringen af flæsk antagelig meget snart — så har jeg endda

sagt det mildt — kunne ophæves, uden at det ville medføre et nævneværdigt større forbrug. Jeg kan ikke vide, om denne påstand er rigtig, men også til belysning af dette forhold må man kunne fremskaffe materiale, et materiale, som vi kan se på i udvalget, og jeg vil jo tro, at som stillingen er, i hvert fald hos nogle af regeringens medlemmer, er det et forslag, man vil se på med den allerstørste vejvilje. Men som sagt, vi kan i udvalget se på, hvordan dette forhold ligger.

Jeg kan altså på mit partis vegne sige, at vi vil se ganske fordomsfrit på forslaget, og vi vil søge — alle forhold taget i betragtning — at få den bedste og mest rationelle løsning.

Aksel Møller: Da disse tilskudsordninger var til behandling sidste efterår, lykkedes det ikke for mit parti at få de synspunkter, som vi anlagde på hele tilskudsproblemet, accepteret, men det lykkedes dog i alt fald at få tilsagn om, at de tanker, vi havde om fremgangsmåden, om målene, ville blive underkastet en nærmere undersøgelse, medens den forlængede lovgivning bestod. Vi står altså nu i den situation, at vi skal til at stifte nærmere bekendtskab med den undersøgelse, den højtærede minister har ladet foranstalte, og som han i sin forelæggelsestale var så venlig at meddele, at vi kunne drøfte nærmere i udvalget.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed give nogen begrundelse af mit partis standpunkt; det er det samme, som det var sidste efterår, og de synspunkter, vi anlagde, har ikke undergået nogen forandring. Vi mener stadigvæk, at tilskudsordningerne finansielt er en meget betydelig belastning for statskassen; det er en af ankerne, og det er ikke engang den største anke, for det ville naturligvis være til at overse, hvis alt andet talte for at bevare ordningerne. Men vi peger især på, at disse ordninger er en hemning i den fri udvikling af forbruget og i varevalget for den danske befolkning.

Jeg hørte, det ærede medlem hr. Erik Eriksen i dag kunne meddele, at der blandt sagkyndige hersker den opfattelse, at en rationering herhjemme af flæsket kunne ophøre inden for en overskuelig tid; men ophører først rationeringen af flæsket, og skal den danske befolkning i så fald aftage dette flæsk på hjemmemarkedet, vil følgen naturligvis være — med en ordning som den, der her er foreslået —, at statskassen vil få en meget betydelig forøgelse af sine byrder. Jeg tror ikke, at man alene behøver at pege på flæsket, man kan jo også sige, der